

บุคลากรในโรงพยาบาลเป็นบุคคลสำคัญที่มีบทบาทการเป็นตัวอย่างที่ดีในเรื่อง พฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพแก่ประชาชนที่มารับบริการ ฉะนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ บุคลากรทุกคนควรจะหันมาให้ความสนใจและตระหนักถึงความสำคัญของสุขภาพและ จึงควรเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพที่ถูกต้องเหมาะสม การศึกษาวิจัยครั้งนี้มี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) พฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของบุคลากรในวิทยาลัย แพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาล (2) ศึกษาความแตกต่างของพฤติกรรมการ ส่งเสริมสุขภาพของบุคลากรในวิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครและวชิรพยา บาล กับปัจจัยด้านคุณลักษณะประชากรและปัจจัยด้านความรู้และการรับรู้ (3) ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านคุณลักษณะประชากรและปัจจัยด้านความรู้และการรับรู้ กับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของบุคลากรในวิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานคร และวชิรพยาบาล โดยใช้กรอบแนวคิดการส่งเสริมสุขภาพของเพนเคอร์มาประยุกต์ใช้ ในการวิเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของบุคลากรใน วิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาล โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ ชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยคัดเลือกบุคลากรกลุ่มตัวอย่างจำนวน 350 คน

ทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS for Windows โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ คือ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวแปร 2 กลุ่มด้วย t-test และตัวแปร 3 กลุ่มด้วย F-test (Analysis of variance หรือ ANOVA) และทดสอบความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน(Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) โดยมีค่านัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05

ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่าบุคลากรในวิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาลมีการปฏิบัติพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพที่ถูกต้องในภาพรวมอยู่ในระดับสูงร้อยละ 98.00 โดยมีคะแนนเฉลี่ย 45.01 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.33 และปัจจัยพื้นฐานด้านคุณลักษณะประชากร ได้แก่ ระดับการศึกษา และรายได้ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพ ส่วนเพศ อายุ สถานภาพสมรส สถานภาพการรับราชการ และดัชนีมวลกายไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพ ส่วนปัจจัยด้านความรู้และการรับรู้ ได้แก่ ทักษะคิดต่อพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพ การรับรู้ประโยชน์เกี่ยวกับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพ และการรับรู้อุปสรรคเกี่ยวกับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพ ส่วนความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของบุคลากรในวิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาล

ผลการวิจัยนี้มีข้อเสนอแนะว่า ควรนำปัจจัยด้านความรู้และการรับรู้ ได้แก่ ทักษะคิดต่อพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพ การรับรู้ประโยชน์เกี่ยวกับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพ และการรับรู้อุปสรรคเกี่ยวกับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพไปใช้ในการจัดแผนงานหรือโครงการ/กิจกรรมในการปฏิบัติเกี่ยวกับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของบุคลากรในวิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาลอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

In regard to health promotion, hospital personnel are important role models for the general public receiving hospital care and services. Therefore, it is necessary that all hospital personnel pay attention to and become aware of the importance of paying close heed to their health. Moreover, they should adopt appropriate behaviors in promoting their own health.

In this light, then, this thesis investigates (1) the behaviors in health promotion engaged in by personnel at BMA Medical College and Vajira Hospital. (2) Also investigated are the differences in behaviors in health promotion on the part of these personnel. Also considered are the factors impinging upon these differences stemming from demographic characteristics and those flowing in the wake of differential knowledge and awareness.

Finally, (3) the relationships between the aforesaid factors and corresponding behaviors in health promotion of the personnel under investigation are evaluated.

Pender's concept of health promotion was used in the analysis of factors which correlate with health promoting behaviors on the part of the personnel in BMA Medical College and Vajira Hospital being investigated. The research population of 350 members was selected through an application of the stratified random sampling method. The data were collected from a questionnaire and analyzed using the Statistical Package for the Social Sciences (SPSS) for Windows computer program. The statistical techniques used in the analysis were frequency, percentage, mean, and standard deviation. Differences evinced in the comparative evaluation of results obtained from using the two relevant groups of free variables were tested using the t-test method. The three groups were additionally tested by an F-test (an analysis of variance or ANOVA). The Pearson's product moment correlation coefficient was used to test the relationships investigated and was computed at the statistically significant level of 0.05.

Findings are as follows:

The personnel investigated at BMA Medical College and Vajira Hospital overall evince a high level in efficacious promotion of health at the 98.00 percent level, with a mean of 45.01 and standard deviation of 2.33. The basic demographic factors of educational level and income level are positively correlated with health promoting behaviors. Gender, age, marital status, status

of being a civil official, and body mass index bear no correlation in health promotion behaviors.

The factors investigated regarding knowledge and awareness were such factors as attitudes toward health promotion behaviors, the awareness of benefits regarding health promotion behaviors, and the awareness of obstacles to behavior promoting health. Knowledge regarding health promotion was found to bear no relation to the behaviors in promoting health promotion on the part of the personnel examined.

Suggestions are as follows: the factors regarding knowledge and awareness evinced in attitudes concerning health promotion, the awareness of benefits regarding behavior promoting health, and the awareness of obstacles to behaviors promoting health should become a consistent and continuous part of the planning of work, projects and activities as they impinge upon health promotion behaviors on the part of personnel at BMA Medical College and Vajira Hospital.